

“Το Φως της Παναγίας μεταβάλλει τον εσωτερικό μας κόσμο”

/ [Επικαιρότητα](#)

Την Πέμπτη 6 Αυγούστου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Μεθεόρτιο Εσπερινό και στην Παράκληση της Θεοτόκου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Λιανοβεργίου. Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: “Είναι η χάρη της Παναγίας μας. Είναι το φως της που μεταβάλλει και τον δικό μας εσωτερικό κόσμο, που φωτίζει την ψυχή μας, η οποία πολλές φορές είναι σκοτι-σμέ--νη από την αχλύ των πταισμάτων μας και τις ζάλες του βίου.”

Διαβάστε αναλυτικά την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Φῶς ἡ τε-κοῦ-σα, Θεοτόκε, σκο-τι-σθέντα με νυκτί ἁμαρτημάτων, φω---ταγώγησον σύ, φωτός οὔσα δο-χεῖον».

Ἐορτάσαμε σήμερα τή μεγάλη ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μαςκαί ὑμνήσαμε μαζί μέ τούς μαθητές του τή δόξα του. Καί ἀπόψε,ψάλ-αμε στόν πανηγυρίσα-ντα ἱερό ναό σαςτόν Μεγάλο Πα-ρα-κλητικό Κανόνα καί ὑμνή-σαμετήν Παναγία Μητέρα του, τήν Ὑπε-ραγία Θεοτόκο, τήν ὁποία ὁ ἱερός ποιητής τοῦ Κανό-νος τήν ὀνομάζει «φῶς τεκοῦσα» καί «φω-τός δοχεῖ-ον», καί τήν πα-ρα--καλεῖ νά φωτα-γωγήσει τή σκο-τι-σμένη ἀπό τήν ἁμαρτία ψυχή του.

Καί εἶναι ὄντως «φωτός δοχεῖ-ον» καί «φῶς τεκοῦσα» ἡ Παναγία Παρ-θέ-νος καί Ὑπεραγία Θεο-τόκος, διότι αὐτή ἔφερε στά σπλάγ-χνα της καί γέννησε τόν Χριστό πού εἶ-ναι «φῶς θεῖον καί προαιώ-νι-ον», ὅσο παρά-δο-ξο καί ἀκατάλη-πτο καί ἄν φαί-νεται γιά τήν πεπε-ρα-σμένη καί ἀδύ-να-μη ἀνθρώ-πι-νη λογική μας πῶς εἶναι δυνα-τόν νά γεννηθεῖ ἐν χρόνῳ ὁ προ-αι-ώνιος Θεός, πῶς εἶναι δυνα-τόν νά λάβει σάρκα ὁ ἄσαρκος Θεός.

Ὅμως αὐτό τό θεῖο καί προαιώ-νιο φῶς πού κυοφόρησε καί γέν-νη-σε ἡ Παναγία μας, αὐτό τό φῶς πού τό εἶδαν νά ἀστράπτει ὡς ὁ ἥλιος στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ οἱ μαθητές τουἐπάνω στό ὄρος Θα-βώρ,ὥστε νά ἀναγκασθοῦν νά πέ-σουν στή γῆ τυφλωμένοι ἀπό τή λάμψη του, αὐτό τό φῶς εἶναι πού ἐνοίκησε στήν ψυχή τῆς Ὑπερα-γίας Θεοτόκου καί τῆς χάρισε τή λαμπρό-τητα καί τήν αἴγλη πού τήν περιβάλλει, τή λαμπρότητα καί τήν αἴγλη πού ἀντανακλᾷ ἡ ἱερή μορφή της.

Διότι, φέροντας ἡ Παναγία μέσα της τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὡς «φω-τός δοχεῖο», φωτίζει καί λά-μπει ὅχι μόνο ἡ ἴδια,ἀλλά ἀκτινο-βολεῖ αὐτό τό φῶς καί σέ ὅποιον βρί-σκε--ται κοντά της, σέ ὅποι-ον τῆς τό ζη-τᾷ καί τήν παρα-καλεῖ νά τοῦ τό χαρίσει.

Καί τό φῶς αὐτό εἶναι τόσο ἰσχυ-ρό πού διαλύει τό σκοτάδι τῆς κα-κίας καί τῆς ἁμαρτίας πού ὑ-πάρ-χει στόν κόσμο καί στίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώπων.Καί τό διαλύει μέ δύο τρόπους.

Ὁ ἕνας τρόπος εἶναι μέ τήν πα-ρου--σία της.

Ποιός ἀπό ἐμᾶς δέν στάθηκε ἐνώ-πιον τῆς ἱερῆς της εἰ-κόνας, ποιός δέν συνά-ντησε τό μη-τρικό βλέμμα της νά τόν ἀτενίζει ἀπό τήν κόγχη τοῦ ἱε-ροῦ

βήματος, ποιός δέν τῆς ἀνέ-θε-σε τό αἷτημά του, τόν πόνο του, τήν ἀγωνία του ἀσπαζόμενος τήν ἱερή μορφή της καί γονατί-ζο-ντας ἐνώπιόν της καί δέν αἰσθάν-θηκε τή χάρη της νά ἀγ-γίζει τήν ψυχή του, δέν αἰσθάν-θηκε νά φω-τίζεται ἡ σκέ-ψη καί ὁ νοῦς του;

Καί ὅλα αὐτά δέν εἶναι φαντα-σί-ες ἢ κενοί συναισθηματισμοί. Εἶ-ναι ἡ χάρη τῆς Παναγίας μας. Εἶ-ναι τό φῶς της πού μεταβάλλει καί τόν δικό μας ἐσωτερικό κόσμο, πού φωτίζει τήν ψυχή μας, ἡ ὁποία πολλές φο-ρές εἶναι σκοτι-σμέ--νη ἀπό τήν ἀχλύ τῶν πται-σμά-των μας καί τίς ζάλες τοῦ βίου. Καί, ἐάν τό φυ-σι-κό φῶς τοῦ ἡλίουδρᾶ εὐεργετικά στὸν ἄνθρωπο, πό-σο μᾶλλοντό θεῖο φῶς τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου!

Ὁ δεύτερος τρόπος εἶναι ἡ μεσι-τεία της. Ἡ Παναγία μας, ἀνάμεσα στίς πολλές χάρες πού ἔχει λάβει ἀπό τόν Υἱό καί Θεό της, ἔχει λά-βει καί τό ἐξαιρετικό προνόμιο νά εἶ-ναι ἡ διαρκὴς πρέσβειρα καί με-σί--τρια τῶν ἀνθρώπων στὸν θρόνο τῆς χάριτος. Ἔχει λάβει τή χάρη νά βρίσκεται δίπλα στὸν Υἱό της καί συγχρόνως δίπλα στοὺς ἀν-θρώ-πους, στὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς, σέ ὅλους ὅσους προστρέ-χουν σ' αὐτήν καί ἐπικαλοῦνται τή βοή-θειά της, γιὰ νά μεταφέρει τά αἰ-τήματά τους στὸν Χριστό.

Καί μεσιτεύει ἡ Παναγία μας διη-νε--κῶς γιὰ χάρη μας στὸν Κύριό μας. Μεσιτεύει ὁ-μως ἰδιαίτέρως γιὰ ὅσους αἰσθά-νο-νται τήν ἀμαρ-τω-λότητά τους καί τήν παρακα-λοῦν νά τοὺς ἀπαλ---λάξει ἀπὸ τήν ἀμαρτία. Καί εἶναι πλῆθος ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν στή σωτηρία χάρη στίς δικές της πρεσβεῖες καί στή δική της μεσιτεία. Κανείς, ἄλ-λωστε, μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι δέν ἔχει ἀμαρ-τίες καί δέν χρει-ά--ζεται τή βοήθεια τῆς Πανα-γίας μας.

Γι' αὐτό, ἅς ἀπευ-θυ-νόμαστε ὅλοι μας, ὅχι μό-νο τίς ἡμέρες αὐτές τοῦ Δεκα-πε-νταυγού-στου, ἀλλά καί σέ ὅλη μας τή ζωή πρὸς τήν ὑπεραγία Θεοτόκο, πού γιὰ χάρη μας δέν ἐγκατέλειψε καί δέν θά ἐγκατα-λεί-ψει ποτέ τόν κό-σμο· καί ἅς τήν παρακαλοῦμε μα-ζί μέ τόν ἱερό ὕμνο-γράφο, νά φωτί-σει τήν ψυχή μας καί ζωή μας μέ τό φῶς τοῦ Υἱοῦ της καί νά μᾶς καθοδηγεῖ ὥστε γιὰ νά πο-ρευόμε-θα στήν ὁδό τῶν ἐντο-λῶν του καί νά ἀξιω-θοῦ-με μέ τίς πρε-σβεῖες της νά ἐπιτύ-χουμε καί ἐμεῖς τή σωτη-ρία μας.

Καί ἅς τήν παρακαλοῦμε ἀκόμη, ἰδιαίτέρως αὐτό τό διάστημα, νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τήν ἀπειλή τῆς πανδημίας πού ἐπικρέμαται καί πάλι καί νά μᾶς λυτρώ-σει μέ τή χάρη της.

[Περισσότερες φωτογραφίες πατώντας εδώ.](#)